

Informace k procesu prohlašování za KP a NKP

Prohlašování za kulturní památku

Za kulturní památku (KP) vyhlašuje Ministerstvo kultury České republiky podle zákona České národní rady o památkové péči č. 20/1987 Sb., nemovitou nebo movitou věcí, popřípadě jejich soubor, který:

- je významným dokladem historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projev tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro její hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické, nebo
- má přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.

V letech 1958–1987 byl zápis do seznamu postačující, avšak nikoliv nutnou podmínkou toho, aby objekt byl považován za KP, zákon z r. 1987 omezil platnost termínu pouze na zapsané KP. Za KP se však považují i ty, které byly zapsány do seznamů dle dřívějších zákonů.

KP se zapisují do Ústředního seznamu kulturních památek ČR, který vede NPÚ.

K plošné ochraně kulturního dědictví slouží městská památková zóna, městská památková rezervace, vesnická památková zóna, vesnická památková rezervace, případně nadnárodní forma ochrany ze strany UNESCO.

Prohlašování za národní kulturní památku

KP, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje je vláda ČR nařízením za národní kulturní památky (NKP) a stanoví podmínky jejich ochrany.